

ABONAMENTUL:
 PE AN 3 COR. 20 FIL.
 n. 1/2 n. 1 60 "
 n. 1/4 " " 90 "
IN STREINĂTATE:
 PE AN 6 FRANCI.
 n. 1/2 n. 3 "
 —
 Numeri singuratici se
 vînd în Cluj cu 5 fleri,
 în alte locuri cu 6 fl.

REVĂȘUL

INSERTIUNILE ȘI
 PLĂTEȘTE DUPĂ MA-
 RIMEA LOCULUI ȘI
 OCUPA; FIE-CARE
 cm. COSTĂ O DATĂ
 10 FIL., ȘI 2 ORI
 10 FIL., ȘI 3 ȘI MAI
 MULTE ORI 6 FIL.
ADRESA:
"REVĂȘUL"
 CLUJ, KOLOZSVAR
 JOKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: BASIL MOLDOVANU.

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ.

Proprietar editor: Dr. E. DĂIANU.

Cătră restanțieri.

Rugăm pe domniii abonați, cari nu-și-au renoit la timp abonamentul, să grăbescă a și-l renoii pentru că nu putem trimite foia timp așa îndelungat pe credit.

La renoirea abonamentului ne rugăm să se fie seamă de greutatea administrației unei foi așa ieftine, și încât e cu putință se plătescă abonamentul pe câte un an întreg de-odată.

Cunoște-te pre tine însuși!

Evangelia Domnului nostru Isus Christos a adus cea mai mare mângâiere omenimei, prin înființarea celui mai mare ideal: idealul moralei celei mai curate.

Omul este tot-deauna o ființă slabă, abătută, frică și poticnitore, totuși fără îndoială că el se simte mai cinstit a se înălța la cele dintăii ideale, decât de a se târi în josnicia, în care omul se degrează mai jos decât dobitocul.

Iată câteva dovez:

După o privire generală ne convingem despre adevărul zis de un mare filosof, anume că: nu este dovadă mai sigură despre o căpățină slabă decât o inimă stătornicită în rătăci și stricată. De acesta clasă se ține mulțimea cea mare a criminalilor, a blăstâmaților.

Dacă ai aplecări nepricepătoare societății, dacă ești nepăsător față cu chipurile de ați indetula acele aplicări, dacă aurul este cel dintăiu al tău scop, viclenia obișnuită ta cale, prefăcătoria, aleasa ta însușire, dacă avutul altora te întristază, dacă talentele lor nu-ți însuflă decât pismă, verțuțile lor o tainică ură, dacă inima ta este închisă față cu compătımirea sau măcar dacă ea se desfătează vorbind despre patimile altora, tu ești c dihanie ce ar trebui se fie găuită, și dacă tu n'ai ajuns a fi un hoț defăimat acesta s'a prilejit, că puterea și prilejurile țau lipsit.

Dacă tu ești slugarnic față cu mai marii tăi, trușă cu cei mai jos decât tine, dacă tu preferezi petrecerea cu nătărăii, sau dacă tu cauți a fi cel dintăiu în petrecerea cu aceia ce pot a te dascăli, dacă înjosite complăceri, urite măguliri capătă mai mult dela tine decât meritul întovărășit cu nobila curățenie, dacă tu ești crud cătră dobitoce, nesimțitor la nenorocirile semenilor tăi, și dacă stima ta sau pătările tale se înalță și se coboară potrivit cu avutul omenilor, dacă în indeletnicirea binelui sau la spunerea unei maritimose fapte, tu nici odată n'ai simțit acea înfiorare ce se pörtă prin vine, acea dulce căldură ce îți urmează și umezala ochiului ce o întovărășește: tu ai suflet grozav și împilat, înjosit în mândrie.

Dacă având aplicări vătămătore tu le împiedeci lucrarea numai din pricina fricei pedepselor sau din nădejdea răsplătirilor, fie vremelnice, fie țitătore, tu nu ești bun, ci cu înțelepciune egoist: tu faci negoț de fapte. Ceriul neprețuind decât bunele indemnuri de făptuire cu puțin îți rămâne dator, dar omenii neavând drept decât la lucrări, sunt datorți cu ore-care recunoștință.

Dacă obișnuitele tale îngrijiri nu țintesc decât cătră obiecte de lux, de indetulare, de plăceri, de desfătări; dacă tu preferezi luitătorele micile calități, în locul celor temeinice, dacă te sirguesești mai cu deadinsul a-ți împodobi duhul, decât a-ți mobiliza inima, . . . dacă a plăce este marele tău îmbolditor, dacă un cuvânt de hulă te descurăgiază, o laudă te entusiasmeză; . . . dacă tu preferezi micile interese ale șgărceniei împotriva măritelor interese ale generosității; . . . dacă o înjosită ambiție te face mai puțin a dorii înălțarea peatru ca se fii trebnic decât pentru a străluci, a predominii sau a te îmbogăți. . . . În sfirșit dacă ocupațiunea ta cu de-

sevărșire mărginită în cele de față, scapă din vedere viitorimea, sau dacă ești cu nepăsare asupra măritelor obiecte de datorințe, de știință, de religie, de moralitate. . . atunci fi-ți încercințat că sufletul tău este comun; alătură-te în tăcere la clasa celor de rând.

Dacă favorizat de stare, de duch, de avere, tu-ți petreci zilele în trândăvie, fără viții dar și fără virtuți, indeletnicit numai de resfătarea pompei tale, de interesul trușestilor tale poște, de îngrijirea de a te arăta plăcut, de micile întâmplări din societate, sau de ticăloșele calcule ale ceremonaulului și ale modei. . . caracteristicul tău portret este nula. Norocire dacă nici odată nu ți-se cere socoteala de întrebuintărea darurilor ce ai primit și dacă nu ești vinuit de tot binele ce tu ai le-veniți al face.

Dacă cu obișnuite sentimente de bunăvoință, tu faci rēul din slăbiciune, sau nu cutezi a-ți urma datorințelor tale din pricina unui mincinos respect omenesc, tu ai inimă cinstită, dar frică și dezartă. . . Tu meriți ore-care stimă, dar și mai multă milă și compătımire.

Când aplecările tale au fost curate, faptele tale drepte, dacă publicul, care judecă mai puțin adevărul decât părerea, necunoscându-ți adevăratele tale indemnuri te defaimă sau își găsește pricină de a rīde de tine; dacă atunci multămit de tainica mărturisire a cugetului tău, tu te areți nesimțitor cătră falsele judecăți, sau ai însuși putere de a-ți face petrecere din ele; — dacă hula te face ambițios, și respectul te face modest; dacă rugămintea te induioșază, tirănia te revoltă, dacă pătımirile altuia te întristeză, dacă însași sărăcia ta nu te slăbănojește, er' primejdia te face mareț, fericeia te face modest. . . oh! atunci tu ești cu temeuri brav: tu iubești binele pentru însuși binele și nu pentru gloria sau pentru interesul ce poate proveni dela el.

Voestți a fi Român prețuit? Socotește-te nițel în poziția acelor eroi, ce vechimea descrie și pe cari însași slăbiciunea noastră nu se poate opri de a-i admira încă, cari jertfinduși viața onorie, gloria lor națiunei i-și supuneau cele mai puternice a lor pasiuni aceleia, a binelui public național. Asemăna-ți principiile tale cu acele ale unui Fabricius, în ce privește desinteresul și simplicitatea și cu a unui Temistocle, care preferă mörtea în locul comandurei unui armii, care merge a-l răsbuna împotriva unei nerecunoscătore patrii, cu a unui Regulus carele da un sfat trebnic, însă a căruia punere în lucrare asigură mörtea sa; cu a unui Curtius care se prăpătuiește în adâncime și altele.

Întrebă-te pe tine însuți dacă într'asemene împregiurări, tu ai fi avut putere a le urma pildei. Șe dacă ești sigur de stătornica ta stăruință, de asenenea zi cu încercere: „Eu am sufletul mare și generos“. Ticălosul, pentru a-și da dreptate înaintea a însuș tribunalului său, va crede că te ocărăște învinovățându-te, că ai entuziasm. Lasă-l să o zică, jelește-l și pară-ți bine, că nu-i sameni.

Însă acest grad nu este cel mai înalt. Să întindem cercetarea mai departe. Acesti eroi putea să fie hotărâți cătră aceste urmări de dorința gloriei sau de nădejdea unei viătore răsplătiri.

Să ne închipuim dar că n'au existat nici reputație, nici pedepse, nici răsplătiri; că pus într'un pustiu neapropiat, nici un martor n'a putut aplauda eroizmul teu, nici un glas n'a putut să-l publice, nici un indemn n'a putut a te hotări decât acela al facerii de bine, și că atunci cu plata unei morți grozave, a unei barbare osânđe, dela tine atârână de a ușura durerile unui mare număr de ființi pătımıtore: spune ai suferi-o Tu? . . . Inima ta să minuneză, tremură, se refuză; cu tōte aceste ea tot pōte încă să fie mare. . . . Dar dacă ea respunde: așa o voi suferi. . . . primește închinăciunea, cu dreptate convenită celei mai marete stăruințe a desăvărșirii omenestă.

La acest grad suprem al puterei morale numai prin imitațiunea vetei pământestă a Domnului Nostru Isus Christos vom pute să ajungem. Viața și mörtea Lui cuprind în sine întregă înțeleptiunea morală. Dr. Cassiu Maniu.

„Pocăitii.“

— Profețiiile lui Daniil profetul. —

Sa scris mult prin foile noastre despre „pocăitii“ și eu am urmărit cu atențiune ce s'a scris, însă nu-mi aduc aminte, se fi cetit unde-va despre modul, cum esplică „Pocăitii“ unele profeții de ale lui Daniil și cum prin acelea esplicării se răsucesc a nimici auctoritatea bisericeii (Am combătut multe învățături greșite de ale „Pocăitilor“ și multe mai sunt de combătut, ce nici nu putem face deodată, ci pe rând. Red. Rev.). Din cauza asta m'am hotărât, se scriu despre modul, cum tălucesc Pocăitii profețiiile lui Daniil și voiți arăta și cum trebuie combătut tălucul lor.)

I. In tractatul *Celea patru împărății ale lumii* se încearcă „Pocăitii“ se esplice vedenia din Daniil c. 7. v. 1—28. Voiți aduce înainte cuprinsul capului 7 din Daniil, voiți arăta esplicarea „Pocăitilor“ și apoi, arătând falsitatea acelei esplicări, voiți aduce înainte esplicarea adevărată a acelei vedenii.

Daniil vede patru fiară ridicându-se din mare: O leică, un urs, un pard, și un animal mai înfricoșat și mai fioros decât celealalte trei. Animalul al patrălea avea zece cörne și îi creștea încă un corn inzestrat cu ochi și cu gură, în vreme-ce trei dintre cörnele celea dintăii i-se smulgeau. Acestor fiară în ordinea, în cari s'au ridicat din mare, li s'a dat domnia pământului. Pe timpul domniei fiarei din urmă se întâmplă judecata lui Dzeu; fiara e ucisă și aruncată în foc, și fiul omului venind pre norii ceriului primește dela Dzeu domnia vecinică a măririi. — Lui Daniil, care a întrebat despre însemnarea vedeniei, i-s'a răspuns și esplicat de unul, care era de față la judecata dzească, că e vorba de patru împărății și de împărăția lui Dzeu. Cere apoi Daniil să-i esplice vedenia despre fiara a patra și i-s'a răspuns, că aceea înseamnă o domnie, care mai mult decât tōte asuprește pământul. — Domnia asta se împarte în zece domnii, apoi nimicindu-se trei din acestea se ridică un rege mai puternic, decât ceialalt și acest rege pörtă rășboiul înfricoșat împotriva lui Dzeu și a sfinților săi, — până când e nimicit prin judecata d-zească și domnia plină de mărime a lui Dzeu se dă sfinților.

Se vedem acum tălmăcirea, ce o dau Pocăitii: Aceasta vedenie e asemenea visului lui Nabucodonosor din Dan. 2. și acest vis e tălmăcit despre patru regate; Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma, — prin urmare și celea din visiunea asta le referesc la celea patru regate. După cum s'a văzut, fiara a patra e înfricoșată förte și are zece cörne. Acestea 10 cörne înseamnă 10 regi, cari se vor ridica din imperiul roman. — Dintre acestea 10 cörne a eșit un corn mic, de dinaintea căruia trei dintre cörnele celea zece se smulseră. Acest corn mic face rășboiul cu sfinții lui Dzeu și îi învinge, până când vine cel vechiu de zile (Dzeu) și ține judecata; fiara a fost arsă și sfinții au luat în stăpănire împărăția. Despre o astfel de fiară se vorbește și în Apocalips 13, 1—7. „Și am văzut fiara suindu-se din mare, care avea șapte capete și zece cörne și peste cörnele ei zece diademe și pe capetele ei numele hulei. Și i-s'a dat a face rășboiul cu sfinții și a-i învinge și i-s'a dat putere peste tōtă seminția și limba și neamul.“ Cornul mic din Daniil și fiara din Apocalips, zic „Pocăitii“ nu e altcineva decât Papa din Roma. Și pe ce se bazeză ei? In vedenia se zice despre cornul mic: „Și va vorbi cuvinte asupra celui Dzeu înalt.“ La acestea zic „Pocăitii“: „Papa își dă diferite nume, așa el se numește „locțiitorul lui Isus Christos,“ er' Leo XII. ar fi zis despre sine, că e Domnul și Dzeul nostru. — In vedenie se zice mai departe, că cornul mic „va face rășboiul cu sfinții“, la care zic „Pocăitii“: In anii 1518—1548 au perdit viața lor mai bine de

) La esplicarea profețiilor lui Daniil m'am folosit de: „Cursus Scripturae Sacrae — auctoribus R. Cornely, I. Knabenbauer, Fr. de Hummelauer aliusque Soc. Iesu presbyteris. — Commentarius in Danielem Prophetam, Lamentationes et Baruch auctore Jos. Knabenbauer S. I. — Parisiis, P. Lethilleux editor.“

Moldovanu Basil